

„Nisztorné Máthé Krisztinával közösen tartjuk az egy-egy órás foglalkozásokat a hét két délutánján, kedden és pénteken. Az idén is három csoport indítását tervezzük. Külön kezdő-csoportba iratkozhatnak a négyévesek és haladóba az öt-hat évesek. És hetente egyszer, pénteken fél négy és öt között megtartjuk az 1983-ban beindult ritmika-kört is, főleg kisiskolások számára. Fülöp Hajnal és Köncei Csilla támogatásával szeretném e kör munkáját is felvirágoztatni, főleg azért, hogy az óvis zenei alapra építve népdal és néptánc alapelemeinek tanulását is bevezetjük.”¹⁴⁹

(Igazság, 1985/229. – 1985. szeptember 28., szombat)

Kolozs megyében vendégszerepel a sepsiszentgyörgyi Szakszervezeti Művelődési Ház **Kova**-zenekara és **Néptáncstúdió** együttese november 8. és 12. között. A **Kova** tagjai: Papp István Gázsa, Soós Árpád és Tóth István. A néptáncegyüttes művészeti vezetője Köncei Árpád. Apáról fiúra című előadásukat 8-án (pénteken) Hunyadon, 9-én (szombaton) Kolozsváron, 10-én (vasárnap) Széken, 11-én (hétfőn) Tordaszentlászlón és 12-én (kedden) Désen mutatják be. A szombati kolozsvári előadást kivéve (amely 15 órakor kezdődik az Állami Magyar Színházban) az összes többi előadásra 19 órai kezdettel kerül sor.

(Igazság, 1985/264. – 1985. november 8., péntek)

Se nem kicsi, se nem nagy

Alighanem valami szép és nemes aforizmával kellene kezdeni táncról, mozgásművészetéről, a lélek ritmussá rezdüléséről... Nem teszem, ehhez a látványhoz valahogy szükségtelen a körítés. Kéttucatnyi tizenéves a színpadon – amolyan se nem kicsik, se nem nagyok, amint a kézhez kapott szerényke meghívó beharangozza – ropják a táncot: hétfalusi boricát, majd mezősegi, kalotaszegi, Küküllő menti s még ki tudja, hány vidék népi táncait felváltva. Ropják, kamaszos csikószilajsággal a legények, az eladó sorba cseperedők méltóságával a leányok. Belefeledkezve, mintegy önmaguknak táncolnak, énekelnek és csujogatnak. Az előtáncosok – Bíró Farkas Tamás, Coroi László, Doka Sándor, Köncei Csongor – mintha rögtönözve, egymással vetélkedve virtuskodnának. A leányok pedig – Ambrus Dána, Bense Erika, Botár Ildikó, Doka Annamária, Koncz Zsuzsa, Lónhárt Melinda, Magyar Andrea, Nagy Júlia, hogy csak néhányukat említsem – virágos mezővé varázsolják a színpadot, ajkukon

¹⁴⁹ Részlet Pillich László *Búji, búji zöldág...* című, László Bakk Anikóval készített interjújából. A kolozsvári táncház 1985-ös végleges ellehetlenítése után az „aprók táncát” egy ideig a Karolina téri Fások Klubjában működő, László Bakk Anikó által vezetett Zeneóvoda próbálta fenntartani Fülöp Hajnalka és Köncei Csilla segítségével.

pedig a pörgés-forgás, a tánc hevében sem hal el a nóta, eredeti népdalok kifogyhatatlan fűzére.

Profi szinten csinálják, szólal meg halkan valaki a nézők közül, s bár nem szeretem a kifejezést, rá kell bólintanom. Valóban „nem középiskolás fokon” táncolnak ezek a középiskolás fiatalok, a kétórás önálló műsor bármely hivatásos népi együttesnek dicséretére válhatna. Négy éve alakult meg a folklórkör a Brassai Sámuel Líceumban. Életrehívója **Tolna Éva** tanárnő, s egy igaz ember lelkében fogant, önmagán túlmutató, önmagát önzetlenül átörökíteni akaró szép családi hagyomány.¹⁵⁰

Négyévi kemény munka – versenysportolók kondícióedzéséhez fogható olykor egy-egy próba – eredeti táncok gyűjtése különböző vidékeken, s itt-ott a táncírás alapjainak elsajátítása is. a siker nem maradt el, évről-évre és évről-évre, minden iskolai ünnepség lelkesen megtapsolt elmaradhatatlan szereplői lettek hamarosan a folklórkör tagjai, s a Megéneklünk, Románia fesztivál díjnyertesei évről-évre, miközben repertoárjuk egyre bővült, gazdagodott immár egy kétórás önálló műsor erejéig. S összeforrott, egymást segítő, egymás gondolatait is értő csapatná válnak a maroknyi közösség az egykori kezdők, akik most az első liceumi évbe lépve úgy döntöttek, együtt maradnak. Az induló tanévben is együtt lesz hát a kör, s utánpótlásról is gondoskodva továbbviszi, továbbépíti azt a tánc házas hagyományt, amely nélkül nemcsak ők, diákok, de minden bizonnyal mi, nézők is szegényebbek lennénk, azt a hagyományt, amelynek ismerőit, tudóit és továbbadóit nem kell (nem kellene) elengednünk magunk mellől, mert szükségük lesz rájuk az elkövetkező nemzedékeknek is.

Jakab Márta

(Dolgozó Nó, 1989/9. 12.)

150 A kolozsvári Bogáncs Néptáncgyűttes elődjének számító Folklórkör az ellehetlenített kolozsvári tánc ház egyik „származéka”, ahogyan erre Jakab Márta is utal a „családi hagyomány” (az alapító Tolna Éva Könczei Ádám özvegye, a csoport első oktatója pedig lánya, Könczei Csilla) és a „tánc házas hagyomány” kifejezésekkel.